ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας 4537
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1973/05 ΚΕΜΠΑ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Τεύχος 135 Ιανουάριος 2007

ΙΝΕ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

- Η απασχόληση και η ανεργία το 2006
- Οι αυξήσεις των μισθών και οι προοπτικές το 2007
- Η ΓΣΕΕ για τη σύσταση Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τεύχος 135, Ιανουάριος 2007

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Το 2006, σύμφωνα με τα στοιχεία της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού (Β΄ τριμήνου), το ποσοστό ανεργίας διαμορφώθηκε στο 8,8% του εργατικού δυναμικού της χώρας ενώ οι άνεργοι ξεπερνούν τις 427.000 άτομα. Το εργατικό δυναμικό, το οποίο ανέρχεται στα 4.880 χιλιάδες άτομα, αντιστοιχεί στο 68,2% του πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας (15-64 ετών) και η απασχόληση η οποία πλησιάζει τα 4.453.000 άτομα, αντιστοιχεί στο 62,3% του πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας. Το μεγαλύτερο μέρος των απασχολούμενων βρίσκεται σε επιχειρήσεις όπου απασχολούνται μέχρι 10 άτομα, καθώς η απασχόληση σε αυτές ξεπερνά τα 3/5 της συνολικής απασχόλησης της οικονομίας (62,4%).

Στον δημόσιο τομέα της οικονομίας απασχολούνται περίπου 1.005.000 άτομα τα οποία αναλογούν στο 22,6% των απασχολούμενων και στο 35,5% του συνόλου των μισθωτών. Τα στοιχεία αυτά δημοσιεύονται σε άρθρο για την απασχόληση και την ανεργία, το 2006, σε αυτό το τεύχος της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ. Επιπλέον, η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ δημοσιεύει άρθρα σχετικά με τις αυξήσεις και τις προοπτικές των μισθών το 2007 και τις θέσεις της ΓΣΕΕ για την σύσταση του Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Τέλος, παρουσιάζονται οι δραστηριότητες του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ το τελευταίο διάστημα.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Χρήστος Πολυζωγόπουλος. • **ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:** Σάββας Ρομπόλης, Γιάννης Κουζής, Πέτρος Λινάρδος - Ρυλμόν, Βασίλης Παπαδόγαμβρος. **ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:** Σάββας Ρομπόλης. **ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:** Γ. Κολλιάς, Δ. Κατσορίδας • **ΓΡΑΦΕΙΑ:** Εμμ. Μπενάκη 71Α, Αθήνα 106 81, Τηλ: 210 3327710, 210 3327726, Fax: 210 3304452 • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:** www.inegsee.gr • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:** ΚΑΜΠΥΛΗ, Αντιγόνης 60, Τηλ: 210 5156820, Fax: 210 5156811

Η ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ & Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΟ 2006

του Γ. Κρητικίδη

Το 2006, σύμφωνα με τα στοιχεία της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού (Β΄ τριμήνου), το ποσοστό ανεργίας διαμορφώθηκε στο 8,8% του εργατικού δυναμικού της χώρας, ενώ οι άνεργοι ξεπερνούν τις 427.000 άτομα. Το εργατικό δυναμικό, το οποίο ανέρχεται στα 4.880.000 άτομα, αντιστοιχεί στο 68,2% του πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας (15-64 ετών) και η απασχόληση, η οποία πλησιάζει τα 4.453.000 άτομα, αντιστοιχεί στο 62,3% του πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας.

Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό τόσο του εργατικού δυναμικού όσο και της απασχόλησης είναι ότι κατά τα τελευταία τέσσερα έτη, η αναλογία τους στον πληθυσμό εργάσιμης ηλικίας βαίνει αυξανόμενη, ξεπερνώντας τα 2/3 και το 60% αντίστοιχα του εν λόγω πληθυσμού.

Το μεγαλύτερο μέρος των απασχολούμενων βρίσκεται σε επιχειρήσεις όπου απασχολούνται μέχρι 10 άτομα, καθώς η απασχόληση σε αυτές ξεπερνά τα 3/5 της συνολικής απασχόλησης της οικονομίας (62,4%).

Στον δημόσιο τομέα της οικονομίας απασχολούνται περίπου 1.005.000 άτομα τα οποία αναλογούν στο 22,6% των απασχολούμενων και στο 35,5% του συνόλου των μισθωτών.

Σε σχέση με το προηγούμενο έτος οι ρυθμοί μεταβολής είναι οι εξής: το εργατικό δυναμικό αυξήθηκε 0,65%, η απασχόληση αυξήθηκε 1,6% ενώ οι άνεργοι μειώθηκαν κατά 8,4%. Η αύξηση του εργατικού δυναμικού της χώρας, σε σχέση με το 2005, οφείλεται σε αύξηση των απασχολούμενων, καθώς η μεταβολή αυτών είναι υπερδιπλάσια της μεταβολής του εργατικού δυναμικού (70.900 άτομα έναντι 31.450 αντίστοιχα), ενώ οι άνεργοι μειώθηκαν κατά 39.450 άτομα.

Το 63,7% των απασχολούμενων είναι μισθωτοί, πάνω από το 1/5 είναι αυτοαπασχολούμενοι (21,6%), το 8,2% είναι εργοδότες και το υπόλοιπο 6,5% εργάζονται ως συμβοηθούντα και μη αμειβόμενα μέλη. Στις επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 10 άτομα η αναλογία της μισθωτής απασχόλησης σε αυτές ξεπερνά το 2/5 των μισθωτών (42,6%).

Σε σχέση με το προηγούμενο έτος αυξάνονται όλες οι κατηγορίες των απασχολουμένων με εξαίρεση τους αυτοαπασχολούμενους, ενώ σημαντικό μερίδιο στην εν λόγω αύξηση έχει η μισθωτή εργασία.

Η μισθωτή απασχόληση στις επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 10 άτομα μειώνεται έναντι του προηγούμενου έτους με αποτέλεσμα η αύξηση της μισθωτής απασχόλη-

σης να οφείλεται στην αύξηση των μισθωτών που απασχολούνται σε επιχειρήσεις με πάνω από 10 άτομα.

Η αύξηση στις κατηγορίες των εργοδοτών και των συμβοηθούντων μελών οφείλεται μόνο στις μεταβολές που επέρχονται στις επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 10 άτομα, ενώ μειώνονται στις υπόλοιπες.

Η απασχόληση σε σχέση με το προηγούμενο έτος αυξάνεται σε 10 κλάδους και μειώνεται στους υπόλοιπους 7 κλάδους της οικονομίας. Στους κλάδους στους οποίους αυξήθηκε η απασχόληση (η μεταβολή ανέρχεται περί τα 99.660 άτομα), 7 στους 10 απασχολούμενους προέρχονται από τις μεταβολές στους κλάδους της Δημόσιας Διοίκησης, της Εκπαίδευσης και των Μεταφορών – Επικοινωνιών, ενώ στους κλάδους στους οποίους μειώθηκε η απασχόληση (κατά 28.770 άτομα περίπου), αντίστοιχα 8 στους 10 απασχολούμενους προέρχονται από τις μειώσεις που υπέστησαν οι κλάδοι των Κατασκευών και της Γεωργίας.

Οι νεοεισερχόμενοι άνεργοι ανέρχονται σε 156.800 άτομα και αναλογούν στο 36,7% του συνόλου των ανέργων. Πάνω από το ήμισυ των ανέργων είναι τόσο οι μακροχρόνια άνεργοι (245.860 άτομα) όσο και οι άνεργοι που έχουν εργαστεί στο παρελθόν (270.600 άτομα), αναλογώντας στο 57,5% και στο 63,3% αντίστοιχα του συνόλου των ανέργων. Οι άνεργοι μέχρι 29 ετών αναλογούν στο 44,6% των ανέργων (190.800 άτομα), ενώ το ποσοστό ανεργίας των νέων (17,8%), διαμορφώνεται επίσης όπως

και αυτό των συνολικά ανέργων στο χαμηλότερο μέχρι σήμερα επίπεδο από το 1993.

Η μείωση που επήλθε στους ανέργους σε σχέση με το προηγούμενο έτος, παρατηρείται και σε όλες τις παραπάνω κατηγορίες των ανέργων. Ειδικότερα: Η μεταβολή που επήλθε στους νεοεισερχόμενους ανέργους υπερβαίνει το ήμισυ (55,0%) της συνολικής μείωσης των ανέργων. Η μεταβολή των ανέργων που έχουν εργαστεί στο παρελθόν αναλογεί στο 45,0% της συνολικής μείωσης των ανέργων. Η μεταβολή των μακροχρόνια ανέργων αναλογεί στο 40,0% της συνολικής μείωσης των ανέργων. Τέλος η μεταβολή των ανέργων μέχρι 29 ετών αναλογεί πάνω από το 1/3 της συνολικής μείωσης των ανέργων.

Οι γυναίκες έχουν μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής έναντι των ανδρών στην μισθωτή απασχόληση, στις υπηρεσίες και

σε όλες τις κατηγορίες των ανέργων με εξαίρεση τους ανέργους που έχουν εργαστεί στο παρελθόν, ενώ το ποσοστό ανεργίας παραμένει υπερδιπλάσιο έναντι των ανδρών, (13,4% έναντι 5,6%).

Οι γυναίκες αναλογούν περί το 60,0% των ανέργων, καθώς επίσης των ανέργων νέων μέχρι 29 ετών και όσων έχουν εργαστεί στο παρελθόν, ενώ πλησιάζουν τα 2/3 των μακροχρόνια και των νεοεισερχόμενων ανέργων.

Διάγραμμα 1

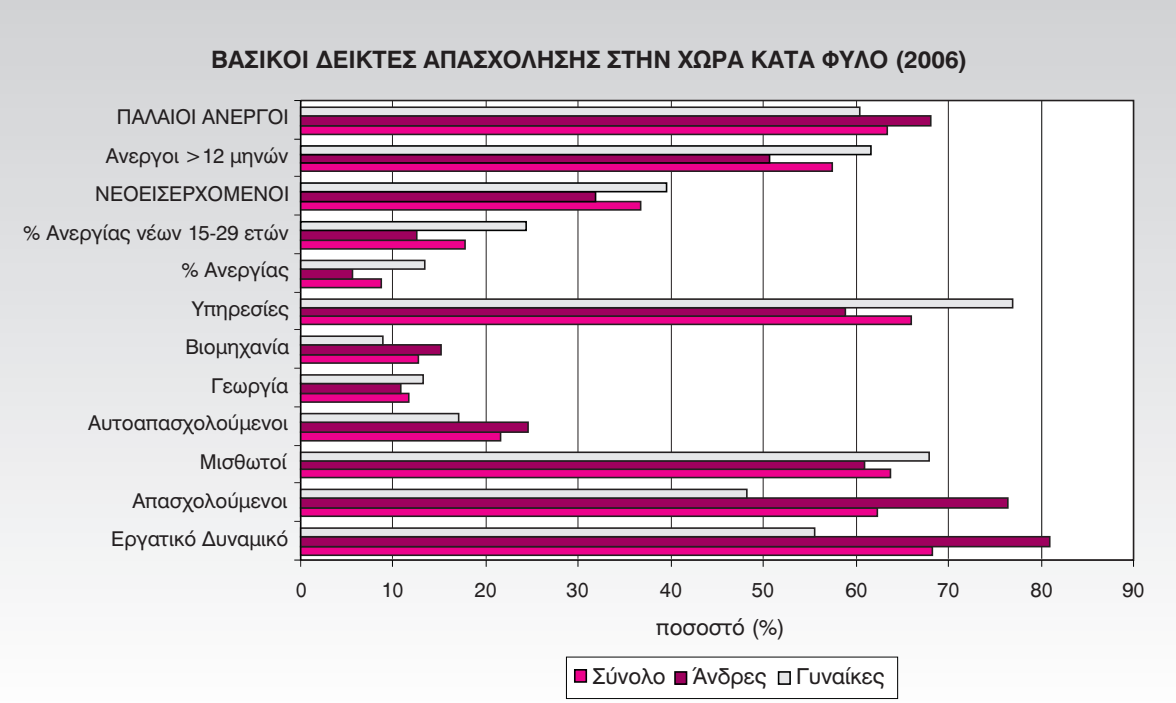

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ, 2006 Β΄ τριμήνου

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Η αναλογία των γυναικών στα μεγέθη της απασχόλησης διαμορφώνεται στο 38,8% όσον αφορά την συνολική απασχόληση. Μικρότερη είναι η αναλογία στις κατηγορίες των εργοδοτών και των αυτοαπασχολούμενων και μεγαλύτερη στην μισθωτή απασχόληση και τα συμβοηθούντα μέλη (19,5% - 30,5% - 40,9% και 67,8% αντίστοιχα).

Η συμμετοχή των γυναικών στις μεταβολές που επήλθαν σε σχέση με το προηγούμενο έτος, τόσο στην απασχόληση όσο και στους ανέργους, είναι σημαντικές καθώς 7 στα 10 άτομα με τα οποία αυξήθηκε η απασχόληση και 8 από τους 10 άτομα που μειώθηκαν οι άνεργοι είναι γυναίκες (72,0% και 85,0% αντίστοιχα). Επιπρόσθε-

τα, η μείωση των ανέργων νέων μέχρι 29 ετών οφείλεται αποκλειστικά σε μείωση των γυναικών, ενώ στις κατηγορίες των μακροχρόνια και των νεοεισερχόμενων ανέργων η μείωση των γυναικών υπερβαίνει την συνολική μείωση των αντίστοιχων κατηγοριών.

Περί τα 261.200 άτομα σήμερα εργάζονται με μερική απασχόληση από τα οποία το 69,0% είναι γυναίκες. Το ποσοστό της μερικής απασχόλησης διαμορφώνεται στο 5,9% (για τις γυναίκες στο 10,4% και στους άνδρες στο 3,0%). Σε σχέση με το προηγούμενο έτος οι μερικώς απασχολούμενοι αυξάνονται κατά 50.200 άτομα (πάνω από το ήμισυ αυτών είναι γυναίκες το 54,0%), με αποτέλεσμα 7 στα 10 άτομα με τα οποία αυξήθηκε η συνολική απασχόληση να οφείλεται σε αύξηση των μερικώς απασχολούμενων.

Με τη μορφή της προσωρινής απασχόλησης εργάζονται σήμερα περί τα 307.600 άτομα, όπου το ήμισυ αυτών είναι γυναίκες. Το ποσοστό της προσωρινής απασχόλησης μειώθηκε στο 10,9% έναντι 12,1% του προηγούμενου έτους (στις γυναίκες διαμορφώθηκε στο 13,3% και στους άνδρες στο 9,1%). Στις επιχειρήσεις όπου απασχολούνται μέχρι 10 άτομα το ποσοστό της προσωρινής απασχόλησης ανέρχεται στο 14,3%, ο αριθμός των προσωρινά απασχολούμενων αναλογεί πολύ πάνω από το ήμισυ του αντίστοιχου συνόλου (56,1%), ενώ οι μόνιμα απασχολούμενοι στις εν λόγω επιχειρήσεις αντιστοιχούν στο 41,0% του συνόλου των μονίμων.

Σε σχέση με το προηγούμενο έτος οι προσωρινά απασχολούμενοι μειώνονται κατά 28.000 άτομα (το 60,0% εξ αυτών είναι άνδρες), με αποτέλεσμα η αύξηση της μισθωτής απασχόλησης να οφείλεται σε αύξηση των μόνιμα απασχολουμένων, αύξηση η οποία ανέρχεται περί τα 77.400 άτομα.

Η μείωση των προσωρινά απασχολούμενων οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην μείωση όσων απασχολούνται σε επιχειρήσεις με λιγότερα από 10 άτομα (περίπου 9 στα 10 άτομα με τα οποία μειώθηκε η προσωρινή απασχόληση), ενώ η αύξηση των μόνιμα απασχολούμενων οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην αύξηση όσων απασχολούνται σε επιχειρήσεις που απασχολούν περισσότερα από 10 άτομα (περίπου 8 στα 10 άτομα με τα οποία αυξήθηκε η μόνιμη απασχόληση).

Το ποσοστό τόσο των μερικώς όσο και των προσωρινά απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα είναι μικρότερα από τα αντίστοιχα ποσοστά του ιδιωτικού τομέα. Ειδικότερα, τα ποσοστά μερικής και προσωρινής απασχόλησης στον δημόσιο τομέα ανέρχονται σε 3,1% και 8,9% αντίστοιχα, έναντι 6,7% και 11,9% των αντίστοιχων ποσοστών του ιδιωτικού τομέα.

Στον δημόσιο τομέα απασχολείται το 12,0% του συνόλου των μερικώς απασχολούμενων και το 29,0% των προσωρινά απασχολούμενων.

Η αύξηση που επήλθε στην απασχόληση της χώρας σε σχέση με το προηγούμενο χρόνο, οφείλεται πάνω από το ήμισυ στην αύξηση που επήλθε στον δημόσιο τομέα (55,6%).

Η αύξηση αυτή του δημόσιου τομέα επήλθε κυρίως σε θέσεις πλήρους απασχόλησης, σε αντίθεση με τον ιδιωτικό τομέα όπου αυξάνονται μόνο οι θέσεις των μερικώς απασχολούμενων καθώς μειώνονται οι θέσεις πλήρους απασχόλησης. Στον δημόσιο τομέα η αύξηση των θέσεων πλήρους απασχόλησης αναλογούν στο 80,0% της μεταβολής του δημόσιου τομέα, ενώ η αύξηση των μερικώς απασχολούμενων στο δημόσιο αναλογεί περίπου στο 16,0% της συνολικής μεταβολής που επήλθε στους μερικά απασχολούμενους.

Η αύξηση της μισθωτής εργασίας στο σύνολο της οικονομίας έναντι του 2005, σχεδόν στο σύνολό της, οφείλεται στην μεταβολή που επήλθε στον δημόσιο τομέα (περίπου 96,0% της μεταβολής). Στον ιδιωτικό τομέα η αύξηση των μισθωτών ανέρχεται στα 2.100 άτομα, με αποτέλεσμα η

αύξηση που επήλθε στην απασχόληση του ιδιωτικού τομέα να προέρχεται κυρίως από τις αυξήσεις στις κατηγορίες των εργοδοτών και των συμβοηθούντων μελών (48,0% και 44,5% αντίστοιχα).

Όσον αφορά όμως τις μεταβολές που επήλθαν μεταξύ μόνιμης και προσωρινής απασχόλησης διαπιστώνουμε ότι στον δημόσιο τομέα ένα μικρό μέρος της μεταβολής οφείλεται και στην αύξηση των προσωρινά απασχολούμενων (17,0%), ενώ αντίθετα οι προσωρινά απασχολούμενοι μειώνονται στον ιδιωτικό τομέα.

Όπως προαναφέρθηκε, η απασχόληση των μόνιμα απασχολουμένων στο σύνολο της οικονομίας αυξήθηκε, έναντι του 2005, κατά 77.400 άτομα. Σε αυτήν την αύξηση συμμετέχουν σχεδόν εξίσου ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας, με αποτέλεσμα η αύξηση των μόνιμα απασχολούμενων μισθωτών να αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην μεταβολή της απασχόλησης και στον ιδιωτικό τομέα.

Μέσα από την εξέταση των ροών απασχόλησης, ανεργίας και αεργίας, αποτυπώνεται η διαδικασία μέσα από την οποία διαμορφώνεται η εικόνα της κατάστασης του πληθυσμού όπως τελικά την επεξεργαζόμαστε, δηλαδή τα μεγέθη της απασχόλησης, της ανεργίας και του μη ενεργού πληθυσμού.

Τα εν λόγω μεγέθη κατά την διάρκεια του έτους δεν παραμένουν σταθερά αλλά υπόκεινται σε μεταβολές λόγω της συνεχούς μεταξύ τους κινητικότητας που τα χαρακτηρίζει, την οποία ονομάζουμε «εισροή» ή «εκροή» αναλόγως προς την κατεύθυνση που αυτά μεταβάλλονται. Το αποτέλεσμα της κατεύθυνσης προς την οποία τα μεγέθη μεταβάλλονται, αποδεικνύει και την μεταξύ τους αλληλοεπίδραση που επιδέχονται κατά την διάρκεια του έτους, διαμορφώνοντας πλέον το ένα το μέγεθος του άλλου.

Το μεγαλύτερο μέρος των απασχολούμενων συνεχίζει να απασχολείται είτε διατηρώντας την εργασία που είχε κατά το προηγούμενο χρόνο είτε αλλάζοντας κλάδο/εργασία/θέση, διατηρώντας όμως με αυτόν τον τρόπο την κατάσταση της απασχόλησης στην οποία βρισκόταν, ενώ το υπόλοιπο εξέρχεται από την απασχόληση, δηλαδή μεταβάλλεται πλέον η κατάστασή του, εμπίπτοντας στις κατηγορίες είτε των ανέργων είτε των μη ενεργών (εκροές).

Το έλλειμμα που δημιουργείται στην απασχόληση λόγω της εξόδου από αυτήν είτε λόγω αλλαγής κλάδου είτε λόγω μεταβολής της κατάστασής τους, αναπληρώνεται με την είσοδο σε θέσεις εργασίας από άτομα που τον προηγούμενο χρόνο είτε ήταν άνεργα είτε ανήκαν στον μη ενεργό πληθυσμό (εισροές).

Ίδια μορφή μετακίνησης, δηλαδή εισροές και εκροές, παρατηρούνται τόσο στους ανέργους όσο και στον μη ενεργό πληθυσμό, από και προς διαφορετικές κατευθύνσεις από αυτές της απασχόλησης. Οι άνεργοι από και προς τις καταστάσεις «απασχόλησης» και «μη ενεργού πληθυσμού» και οι μη ενεργοί από και προς τις καταστάσεις «απασχόλησης» και «ανεργίας».

Σχήμα 1

Ροές από και προς την Απασχόληση, 2006

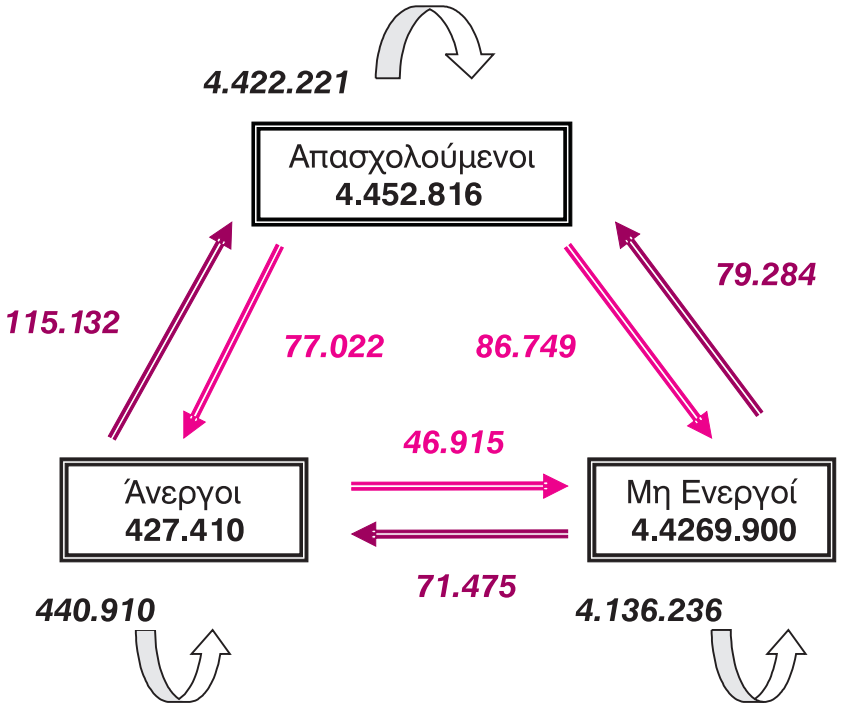

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 2006 (Β΄ τριμήνου).

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Όπως διαπιστώνουμε από το παραπάνω σχήμα 1, από τους απασχολούμενους του προηγούμενου έτους[1] (4.422.221 άτομα), εξήλθαν περί τα 163.821 άτομα (το 53,0% προς την κατεύθυνση των μη ενεργών, ή 86.749 άτομα), ενώ εισήλθαν σε αυτήν περί τα 194.416 άτομα, δηλαδή το 59,0% από την κατηγορία των ανέργων (115.132 άτομα), διαμορφώνοντας το τελικό μέγεθος της απασχόλησης στα 4.452.816 άτομα.

Από την κατηγορία των ανέργων όπου κατά τον προηγούμενο χρόνο υπήρχαν

1. *Το εν λόγω μέγεθος διαφέρει από τον αριθμό των απασχολούμενων του προηγούμενου έτους πάνω στο οποίο βασίζεται η ετήσια μεταβολή της απασχόλησης, καθώς στο διάστημα το οποίο μεσολαβεί μεταξύ των χρονικών περιόδων των ερευνών έχουν συντελεστεί μεταβολές με αποτέλεσμα το μέγεθος της απασχόλησης να εμφανίζεται διαφοροποιημένο. Η ίδια διαφοροποίηση, κατά συνέπεια, παρατηρείται και στα μεγέθη των ανέργων και των μη ενεργών.*

440.911 άτομα, διαπιστώνουμε ότι οι εκροές οι οποίες υπερβαίνουν το 1/3 του μεγέθους των ανέργων (περί τα 162.027 άτομα), το 71,0% αυτών κατευθύνεται προς την κατεύθυνση της απασχόλησης (115.132 άτομα). Προς την κατεύθυνση της ανεργίας εισέρχονται περί τα 148.547 άτομα, εκ των οποίων το 52,0% προέρχονται από πρώην απασχολούμενους οι οποίοι πλέον αναζητούν εργασία (77.022 άτομα), διαμορφώνοντας το τελικό μέγεθος των ανέργων στα 427.410 άτομα.

Τέλος, στην κατηγορία των μη ενεργών, από τα 150.759 άτομα τα οποία εξήλθαν προς την αγορά εργασίας, το 52,6% αυτών βρήκε εργασία (79.284 άτομα), ενώ το υπόλοιπο αναζητά εργασία (71.475 άτομα). Από τα 133.664 άτομα τα οποία εισήλθαν στον μη ενεργό πληθυσμό το 65,0% αυτών προέρχεται από πρώην απασχολούμενους (86.749 άτομα).

Το εκπαιδευτικό επίπεδο όσων εισήλθαν στην απασχόληση το 2006 είναι κυρίως δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (88,6%), προερχόμενοι τόσο από τους ανέργους όσο και από τους μη ενεργούς (86,0% και 92,4% αντίστοιχα).

Ως προς τη μορφή της απασχόλησης, με την οποία εισήλθαν στην απασχόληση, αυτή είναι κυρίως σε θέσεις πλήρους απασχόλησης, καθώς λιγότερο από το 1/5 αυτών (36.546 άτομα) εισήλθαν με την μορφή της μερικής απασχόλησης. Επιπλέον, 8 στα 10 άτομα τα οποία εισήλθαν στην απασχόληση, τόσο με την μορφή της πλήρους όσο και της μερικής απασχόλησης, απορροφήθηκαν/εντάχθηκαν στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Παρόλο το σημαντικό μερίδιο που απέσπασε ο ιδιωτικός τομέας στην είσοδο των νέων απασχολούμενων με πλήρη απασχόληση έναντι του δημόσιου τομέα, η είσοδος των 127.170 απασχολούμενων σε αυτόν δεν στάθηκε ικανή να μεταβάλει θετικά, δηλαδή να αυξήσει το μέγεθος των πλήρως απασχολούμενων έναντι του προηγούμενου έτους.

Το μεγαλύτερο μέρος όσων εισήλθαν στην απασχόληση κατευθύνθηκε προς την μισθωτή απασχόληση (157.149 άτομα που αντιστοιχεί στο 81,0% όσων βρήκαν απασχόληση το 2006), ενώ σημαντικό μερίδιο αυτών εντάχθηκε με τη μορφή της προσωρινής απασχόλησης, περί τα 72.354 άτομα το οποίο αντιστοιχεί στο 46,0% των μισθωτών.

Χαρακτηριστικό της διαφοράς μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ως προς την συμμετοχή όσων εισήλθαν στην απασχόληση με την μορφή της προσωρινής απασχόλησης έναντι όσων εισήλθαν ως μισθωτοί, είναι ότι στον ιδιωτικό τομέα η συμμετοχή των προσωρινά απασχολούμενων δεν ξεπερνά το 40,0% (47.059 άτομα στους 119.353 μισθωτούς), ενώ στον δημόσιο τομέα πλησιάζει τα 2/3 όσων εισήλθαν ως μισθωτοί (25.295 άτομα στους 37.796 μισθωτούς).

Στον ιδιωτικό τομέα αναλογεί το 76,0% όσων εισήλθαν στην απασχόληση συνολικά ως μισθωτοί. Η αναλογία του αυξάνεται στο 85,0% σε όσους εισήλθαν με μόνιμη απασχόληση, ενώ μειώνεται στο 65,0% στους εισερχόμενους με προσωρινή απασχόληση.

Από τις συνολικές νέες θέσεις εργασίας στις οποίες εντάχθηκαν οι άνεργοι και οι μη ενεργοί του προηγούμενου έτους, το 60,0% αυτών βρίσκονται σε επιχειρήσεις οι οποίες απασχολούν μέχρι 10 άτομα.

Η ένταξη ανέργων και μη ενεργών του προηγούμενου έτους ως μισθωτοί σε επιχειρήσεις οι οποίες απασχολούν μέχρι 10 άτομα, αναλογεί λίγο πάνω από το ήμισυ όσων εντάχθηκαν ως μισθωτοί (51,9%).

Η αναλογία όσων εντάχθηκαν είτε ως μόνιμα είτε ως προσωρινά απασχολούμενοι στις εν λόγω επιχειρήσεις δεν διαφοροποιείται έναντι της μέσης αντίστοιχης αναλογίας αυτών των επιχειρήσεων ως προς τη συνολική μισθωτή απασχόληση (51,9%). Επιπλέον, η συμμετοχή όσων εντάχθηκαν ως προσωρινά απασχολούμενοι έναντι όσων εντάχθηκαν ως μισθωτοί σε επιχειρήσεις οι οποίες απασχολούν μέχρι 10 άτομα, δεν διαφοροποιείται έναντι της μέσης αναλογίας όσων εντάχθηκαν με προσωρινή απασχόληση (46,0%).

Παρόλο όμως τη μεγάλη συμμετοχή των εν λόγω επιχειρήσεων στην απορρόφηση όσων εντάχθηκαν στην απασχόληση το 2006 ως μισθωτοί, από τις κατηγορίες των ανέργων και των μη ενεργών, δεν μπόρεσαν να διατηρήσουν ή να αυξήσουν την μισθωτή απασχόληση σε αυτές, ενώ συμμετέχουν με μικρή αναλογία στην αύξηση των μόνιμα απασχολουμένων έναντι της αντίστοιχης απασχόλησης του προηγούμενου έτους (περίπου 2 στα 10 άτομα).

Πίνακας 1: Απασχόληση κατά φύλο

	1993	2004	2005	2006	2005-2006
ΣΥΝΟΛΟ	**3.715.363**	**4.330.497**	**4.381.936**	**4.452.816**	**70.880**
ΑΝΔΡΕΣ	2.416.545	2.680.219	2.705.841	2.725.700	19.859
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1.298.818	1.650.279	1.676.095	1.727.116	51.021
% ΓΥΝΑΙΚΩΝ	35,0	38,1	38,3	38,8	72,0

ΠΛΗΡΗΣ	1993	2004	2005	2006	2005-2006
ΣΥΝΟΛΟ	**3.554.049**	**4.129.937**	**4.170.952**	**4.191.643**	**20.691**
ΑΝΔΡΕΣ	2.354.595	2.622.174	2.647.709	2.644.500	-3.209
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1.199.455	1.507.763	1.523.243	1.547.143	23.900
% ΓΥΝΑΙΚΩΝ	33,7	36,5	36,5	36,9	

ΜΕΡΙΚΗ	1993	2004	2005	2006	2005-2006
ΣΥΝΟΛΟ	**161.314**	**200.560**	**210.984**	**261.173**	**50.189**
ΑΝΔΡΕΣ	61.951	58.045	58.132	81.200	23.068
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	99.363	142.516	152.853	179.973	27.120
% ΓΥΝΑΙΚΩΝ	61,6	71,1	72,4	68,9	54,0

% ΜΕΡΙΚΗΣ	1993	2004	2005	2006
ΣΥΝΟΛΟ	**4,3**	**4,6**	**4,8**	**5,9**
ΑΝΔΡΕΣ	2,6	2,2	2,1	3,0
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	7,7	8,6	9,1	10,4

ΜΙΣΘΩΤΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

	1993	2004	2005	2006	2005-2006
ΣΥΝΟΛΟ	**1.979.602**	**2.746.202**	**2.784.761**	**2.834.142**	**49.381**
ΑΝΔΡΕΣ	1.263.895	1.624.755	1.645.872	1.661.000	15.128
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	715.707	1.121.447	1.138.889	1.173.142	34.253
% ΓΥΝΑΙΚΩΝ	36,2	40,8	40,9	41,4	69,4

ΜΟΝΙΜΗ	1993	2004	2005	2006	2005-2006
ΣΥΝΟΛΟ	**1.773.471**	**2.404.950**	**2.449.167**	**2.526.547**	**77.380**
ΑΝΔΡΕΣ	1.137.314	1.445.877	1.477.830	1.509.427	31.597
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	636.157	959.073	971.337	1.017.120	45.783
% ΓΥΝΑΙΚΩΝ	35,9	39,9	39,7	40,3	59,2

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ	1993	2004	2005	2006	2005-2006
ΣΥΝΟΛΟ	**206.131**	**341.252**	**335.594**	**307.595**	**-27.999**
ΑΝΔΡΕΣ	126.581	178.878	168.042	151.573	-16.469
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	79.550	162.374	167.552	156.022	-11.530
% ΓΥΝΑΙΚΩΝ	38,6	47,6	49,9	50,7	41,2

% ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ	1993	2004	2005	2006
ΣΥΝΟΛΟ	**10,4**	**12,4**	**12,1**	**10,9**
ΑΝΔΡΕΣ	10,0	11,0	10,2	9,1
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	11,1	14,5	14,7	13,3

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993 Ετήσια, 2004, 2005, 2006 (Β΄ τριμήνου)

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Πίνακας 2: Απασχολούμενοι κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας

	1993	2004	2005	2006	2005-2006
ΣΥΝΟΛΟ	**3.715.363**	**4.330.497**	**4.381.936**	**4.452.816**	**70.880**
Γεωργία, Κτηνοτροφία, Θήρα, Δασοκομία	775.375	533.493	530.406	523.014	-7.392
Αλιεία	15.396	12.067	14.180	13.065	-1.115
Ορυχεία και Λατομεία	19.344	14.653	17.747	18.240	493
Μεταποιητικές Βιομηχανίες	578.943	569.672	560.322	563.218	2.896
Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος κλπ	39.605	39.057	37.689	40.852	3.163
Κατασκευές	261.166	350.111	367.273	358.526	-8.747
Χονδρικό & Λιανικό Εμπόριο κλπ	587.443	748.497	782.136	789.289	7.153
Ξενοδοχεία και Εστιατόρια	203.163	279.627	304.111	300.905	-3.206
Μεταφορές αποθήκευση και επικοινωνίες	248.949	272.375	267.735	281.665	13.930
Ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί	81.206	112.386	113.050	115.787	2.737
Διαχείριση ακίνητης περιουσίας κλπ	139.566	282.991	289.222	284.085	-5.137
Δημόσια Διοίκηση & άμυνα κλπ	267.122	356.049	343.641	380.883	37.242
Εκπαίδευση	200.699	318.208	312.365	331.069	18.704
Υγεία και κοινωνική μέριμνα	154.968	219.012	220.205	227.786	7.581
Άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών	117.226	155.122	153.609	150.427	-3.182
Ιδιωτικά νοικοκυριά	23.805	65.806	67.632	73.392	5.760
Ετερόδικοι οργανισμοί και όργανα	1.390	1.369	614	612	-2
	1993	**2004**	**2005**	**2006**	**2005-2006**
ΣΥΝΟΛΟ (ΓΥΝΑΙΚΕΣ)	**1.298.818**	**1.650.279**	**1.676.095**	**1.727.116**	**51.021**
Γεωργία, Κτηνοτροφία, Θήρα, Δασοκομία	327.647	231.519	231.348	227.424	-3.924
Αλιεία	973	1.617	1.576	1.419	-157
Ορυχεία και Λατομεία	1.323	683	1.076	1.310	234
Μεταποιητικές Βιομηχανίες	181.685	157.557	152.733	152.120	-613
Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος κλπ	6.711	8.505	6.794	7.006	212
Κατασκευές	3.799	6.931	6.586	7.859	1.273
Χονδρικό & Λιανικό Εμπόριο	204.899	300.728	316.017	328.847	12.830
Ξενοδοχεία και εστιατόρια	82.456	130.341	136.507	132.099	-4.408
Μεταφορές αποθήκευση και επικοινωνίες	31.266	52.192	48.266	54.507	6.242
Ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί	33.150	55.662	56.140	54.540	-1.599
Διαχείριση ακίνητης περιουσίας κλπ	55.019	127.472	135.925	136.829	903
Δημόσια Διοίκηση & άμυνα κλπ	84.726	111.717	111.357	129.254	17.898
Εκπαίδευση	117.788	193.266	189.912	204.412	14.500
Υγεία και κοινωνική μέριμνα	98.050	136.594	141.717	148.022	6.304
Άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών	48.179	73.148	75.102	70.856	-4.247
Ιδιωτικά νοικοκυριά	20.428	61.392	65.041	70.102	5.062
Ετερόδικοι οργανισμοί και όργανα	719	957	0	509	509

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993 Ετήσια, 2004, 2005, 2006 (Β΄ τριμήνου)

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Πίνακας 3: Βασικοί δείκτες απασχόλησης στην χώρα

Σύνολο (και τα δύο φύλα)	1993	2004	2005	2006
Πληθυσμός Εργάσιμης Ηλικίας (15-64 ετών)	6 732 562	7 126 879	7 132 834	7 152 060
Ετήσια μεταβολή στον Πληθυσμός Εργάσιμης Ηλικίας (%)		0,1	0,1	0,3
Εργατικό δυναμικό	4 112 443	4 823 515	4 848 793	4 880 227
Ετήσια μεταβολή στο Εργατικό δυναμικό (%)		2,0	0,5	0,6
Ποσοστό συμμετοχής (% πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας)	61,1	67,7	68,0	68,2
Σύνολο απασχολουμένων	3 715 363	4 330 497	4 381 936	4 452 817
Ετήσια μεταβολή στην απασχόληση (%)		1,0	1,2	1,6
Ποσοστό απασχόλησης (% πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας)	55,2	60,8	61,4	62,3
Μισθωτοί	1 979 602	2 746 202	2 784 761	2 834 142
Μισθωτοί Ετήσια μεταβολή (%)		5,0	1,4	1,8
Μισθωτοί (% συνόλου των απασχολουμένων)	53,3	63,4	63,6	63,6
Αυτοαπασχολούμενοι	1 019 349	962 540	967 495	962 780
Αυτοαπασχολούμενοι Ετήσια μεταβολή (%)		-5,5	0,5	-0,5
Αυτοαπασχολούμενοι (% συνόλου των απασχολουμένων)	27,4	22,2	22,1	21,6
Απασχολούμενοι στην Γεωργία	775 375	533 493	530 406	523 014
Γεωργία ετήσια μεταβολή στην απασχόληση (%)		-17,0	-0,5	-1,4
Απασχολούμενοι στην γεωργία (%)	20,9	12,3	12,1	11,7
Απασχολούμενοι στην Βιομηχανία	578 943	569 672	560 322	563 218
Βιομηχανία Ετήσια μεταβολή (%)		0,8	-1,6	0,5
Απασχολούμενοι στην βιομηχανία (%)	15,6	13,2	12,8	12,6
Απασχολούμενοι στις υπηρεσίες	2 025 537	2 811 443	2 854 319	2 935 900
Υπηρεσίες ετήσια μεταβολή (%)		5,5	1,5	2,9
Απασχολούμενοι στις υπηρεσίες (%)	54,5	64,9	65,1	65,9
Σύνολο ανέργων	397 080	493 018	466 857	427 410
Ετήσια μεταβολή συνόλου ανέργων (%)		11,6	-5,3	-8,4
Ποσοστό ανεργίας (%)	9,7	10,2	9,6	8,8
Άνεργοι νέοι 15-29 ετών	235 383	231 619	204 371	190 824
Ετήσια μεταβολή ανέργων νέων 15-29 (%)		4,0	-11,8	-6,6
Ποσοστό ανεργίας νέων 15-29 ετών (%)	21,7	20,2	18,8	17,8
Άνεργοι Νέοι (Νεοεισερχόμενοι)	195 885	212 580	178 572	156 812
Ετήσια μεταβολή στους νεοεισερχόμενους ανέργους (%)		15,5	-16,0	-12,2
Άνεργοι Νέοι (% του συνόλου)	49,3	43,1	38,2	36,7
Μακροχρόνιοι άνεργοι	198 965	278 151	261 563	245 860
Ετήσια μεταβολή των μακροχρόνια ανέργων (%)		7,9	-6,0	-6,0
Μακροχρόνια ανεργία (% του συνόλου)	50,1	56,4	56,0	57,5
Άνεργοι που έχουν εργαστεί στο παρελθόν	201 195	280 438	288 285	270 598
Ετήσια μεταβολή των ανέργων που έχουν εργαστεί (%)		8,8	2,8	-6,1
Άνεργοι που έχουν εργαστεί στο παρελθόν (% του συνόλου)	50,7	56,9	61,8	63,3

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993 Ετήσια, 2004, 2005, 2006 (Β· τριμήνου)

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Πίνακας 4: Βασικοί δείκτες απασχόλησης στην χώρα (Άνδρες, Γυναίκες)

	Γυναίκες		Άνδρες	
	2005	2006	2005	2006
Πληθυσμός Εργάσιμης Ηλικίας (15-64 ετών)	3 582 437	3 585 557	3 550 396	3 566 503
Ετήσια μεταβολή στον Πληθυσμός Εργάσιμης Ηλικίας (%)	0,0	0,1	0,2	0,5
Εργατικό δυναμικό	1 976 128	1 993 667	2 872 665	2 886 560
Ετήσια μεταβολή στο Εργατικό δυναμικό (%)	0,8	0,9	0,4	0,5
Ποσοστό συμμετοχής (% πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας)	55,2	55,6	80,9	80,9
Σύνολο απασχολουμένων	1 676 095	1 727 117	2 705 841	2 725 700
Ετήσια μεταβολή στην απασχόληση (%)	1,6	3,0	1,0	0,7
Ποσοστό απασχόλησης (% πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας)	46,8	48,2	76,2	76,4
Μισθωτοί	1138 889	1 173 142	1 645 872	1 661 000
Μισθωτοί Ετήσια μεταβολή (%)	1,6	3,0	1,3	0,9
Μισθωτοί (% συνόλου των απασχολουμένων)	67,9	67,9	60,8	60,9
Αυτοαπασχολούμενοι	281 305	293 780	686 190	669 000
Αυτοαπασχολούμενοι Ετήσια μεταβολή (%)	1,2	4,4	0,3	-2,5
Αυτοαπασχολούμενοι (% συνόλου των απασχολουμένων)	16,8	17,0	25,4	24,5
Απασχολούμενοι στην Γεωργία	231 348	227 424	299 057	295 590
Γεωργία ετήσια μεταβολή στην απασχόληση (%)	-0,1	-1,7	-0,8	-1,2
Απασχολούμενοι στην γεωργία (%)	13,8	13,2	11,1	10,8
Απασχολούμενοι στην Βιομηχανία	152 733	152 120	407 590	411 098
Βιομηχανία Ετήσια μεταβολή (%)	-3,1	-0,4	-1,1	0,9
Απασχολούμενοι στην βιομηχανία (%)	9,1	8,8	15,1	15,1
Απασχολούμενοι στις υπηρεσίες	1275 983	1 329 977	1 578 336	1 605 923
Υπηρεσίες ετήσια μεταβολή (%)	2,6	4,2	0,7	1,7
Απασχολούμενοι στις υπηρεσίες (%)	76,1	77,0	58,3	58,9
Σύνολο ανέργων	300 032	266 550	166 825	160 860
Ετήσια μεταβολή συνόλου ανέργων (%)	-3,5	-11,2	-8,3	-3,6
Ποσοστό ανεργίας (%)	15,2	13,4	5,8	5,6
Άνεργοι νέοι 15-29 ετών	129 094	115 293	75 277	75 531
Ετήσια μεταβολή ανέργων νέων 15-29 (%)	-8,2	-10,7	-17,3	0,3
Ποσοστό ανεργίας νέων 15-29 ετών (%)	26,5	24,4	12,5	12,5
Άνεργοι Νέοι (Νεοεισερχόμενοι)	131 190	105 497	47 382	51 315
Ετήσια μεταβολή στους νεοεισερχόμενους ανέργους (%)	-9,7	-19,6	-29,6	8,3
Άνεργοι Νέοι (% του συνόλου)	43,7	39,6	28,4	31,9
Μακροχρόνιοι άνεργοι	184 154	164 288	77 410	81 572
Ετήσια μεταβολή των μακροχρόνια ανέργων (%)	-3,0	-10,8	-12,3	5,4
Μακροχρόνια ανεργία (% του συνόλου)	61,4	61,6	46,4	50,7
Άνεργοι που έχουν εργαστεί στο παρελθόν	168 842	161 053	119 443	109 545
Ετήσια μεταβολή των ανέργων που έχουν εργαστεί (%)	1,9	-4,6	4,1	-8,3
Άνεργοι που έχουν εργαστεί στο παρελθόν (% του συνόλου)	56,3	60,4	71,6	68,1

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 2005,2006 (Β· τριμήνου)

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Πίνακας 5: Η Απασχόληση στον Δημόσιο και τον Ιδιωτικό τομέα

2006	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΛΗΡΗΣ	ΜΕΡΙΚΗ	ΜΙΣΘΩΤΟΙ	ΜΟΝΙΜΗ	ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
Δημόσια Υπηρεσία	**1.004.872**	**973.760**	**31.112**	**1.004.872**	**915.629**	**89.243**
Ιδιωτική επιχείρηση	**3.447.944**	**3.217.883**	**230.061**	**1.829.270**	**1.610.918**	**218.352**
Σύνολο	**4.452.816**	**4.191.643**	**261.173**	**2.834.142**	2.526.547	**307.595**

2005	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΛΗΡΗΣ	ΜΕΡΙΚΗ	ΜΙΣΘΩΤΟΙ	ΜΟΝΙΜΗ	ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
Δημόσια Υπηρεσία	**965.469**	**942.249**	**23.220**	**957.584**	**876.456**	**81.128**
Ιδιωτική επιχείρηση	**3.416.467**	**3.228.703**	**187.764**	**1.827.177**	**1.572.711**	**254.466**
Σύνολο	**4.381.936**	**4.170.952**	**210.984**	**2.784.761**	2.449.167	**335.594**

2005-2006	ΣΥΝΟΛΟ	ΠΛΗΡΗΣ	ΜΕΡΙΚΗ	ΜΙΣΘΩΤΟΙ	ΜΟΝΙΜΗ	ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
Δημόσια Υπηρεσία	**39.403**	**31.511**	**7.892**	**47.288**	**39.173**	**8.115**
Ιδιωτική επιχείρηση	**31.477**	**-10.820**	**42.297**	**2.093**	**38.207**	**-36.114**
Σύνολο	**70.880**	**20.691**	**50.189**	**49.381**	**77.380**	**-27.999**

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 2005,2006 (Β· τριμήνου)

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Πίνακας 6: Η διαμόρφωση της απασχόλησης στον Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα μέσω των ροών απασχόλησης

	ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ			**ΜΙΣΘΩΤΟΙ**		
	ΣΥΝΟΛΟ	Δημόσια	Ιδιωτική	**ΜΙΣΘΩΤΟΙ**	Δημόσια	Ιδιωτική
Εργαζόταν	4.258.400	967.076	3.291.324	2.676.994	967.076	1.709.918
Ήταν άνεργος	115.132	23.409	91.723	98.813	23.409	75.404
Μη ενεργοί	79.284	14.387	64.897	58.335	14.387	43.948
ΣΥΝΟΛΟ	**4.452.816**	**1.004.872**	**3.447.944**	**2.834.142**	**1.004.872**	**1.829.270**
ΕΙΣΡΟΕΣ	194.416	37.796	156.620	157.148	37.796	119.352
	ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ			**ΜΟΝΙΜΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ**		
	ΣΥΝΟΛΟ	Δημόσια	Ιδιωτική	**ΜΙΣΘΩΤΟΙ**	Δημόσια	Ιδιωτική
Εργαζόταν	4.033.773	943.062	3.090.711	2.441.753	903.128	1.538.625
Ήταν άνεργος	97.252	19.176	78.076	52.329	7.579	44.750
Μη ενεργοί	60.618	11.522	49.096	32.465	4.922	27.543
ΣΥΝΟΛΟ	**4.191.643**	**973.760**	**3.217.883**	**2.526.547**	**915.629**	**1.610.918**
ΕΙΣΡΟΕΣ	157.870	30.698	127.172	84.794	12.501	72.293
	ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ			**ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ**		
	ΣΥΝΟΛΟ	Δημόσια	Ιδιωτική	**ΜΙΣΘΩΤΟΙ**	Δημόσια	Ιδιωτική
Εργαζόταν	224.627	24.014	200.613	235.241	63.948	171.293
Ήταν άνεργος	17.880	4.233	13.647	46.484	15.830	30.654
Μη ενεργοί	18.666	2.865	15.801	25.870	9.465	16.405
ΣΥΝΟΛΟ	**261.173**	**31.112**	**230.061**	**307.595**	**89.243**	**218.352**
ΕΙΣΡΟΕΣ	36.546	7.098	29.448	72.354	25.295	47.059
Συμμετοχή	**ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ**			**ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ**		
ΕΙΣΡΟΩΝ	**18,8**	18,8	18,8	**46,0**	66,9	39,4

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 2006 (Β· τριμήνου)

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

Πίνακας 7: Η διαμόρφωση της απασχόλησης στις επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 10 άτομα μέσω των ροών απασχόλησης

μέχρι 10 άτομα	Εργαζόταν	Ήταν άνεργος	Μη ενεργοί	Συνολική Απασχόληση	Σύνολο Εισροών
ΣΥΝΟΛΟ	2.662.151	67.153	49.461	2.778.766	116.614
ΜΙΣΘΩΤΟΙ	1.125.896	***51.078***	***30.494***	1.207.468	***81.572***
Συμ. Μισθωτών	*42,3*	***76,1***	***61,7***	*43,5*	***70,0***
ΜΟΝΙΜΗ	990.500	***27.144***	***17.176***	1.034.820	***44.320***
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ	135.396	***23.934***	***13.318***	172.648	***37.252***
% ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ	**12,0**	**46,9**	**43,7**	**14,3**	**45,7**
Συμμετοχή των επιχειρήσεων που απασχολούν μέχρι 10 άτομα στο αντίστοιχο σύνολο					
	Εργαζόταν	**Ήταν άνεργος**	**Μη ενεργοί**	**Συνολική Απασχόληση**	**Σύνολο Εισροών**
ΣΥΝΟΛΟ	62,5	***58,3***	***62,4***	**62,4**	***60,0***
ΜΙΣΘΩΤΟΙ	42,1	***51,7***	***52,3***	**42,6**	***51,9***
ΜΟΝΙΜΗ	40,6	***51,9***	***52,9***	**41,0**	***52,3***
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ	57,6	***51,5***	***51,5***	**56,1**	***51,5***

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 2006 (Β΄ τριμήνου)

Επεξεργασία: ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Κρητικίδης)

ΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 2007

Του Ηλία Ιωακείμογλου

Τοποθέτηση του ζητήματος σε μακροχρόνια προοπτική

Στην Ελλάδα, όπως και στις άλλες προηγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απόδοση του κεφαλαίου (που είναι ο καλύτερος δείκτης κερδοφορίας) βρίσκεται σήμερα σε ύψη συγκρίσιμα με αυτά της 'χρυσής εποχής' της δεκαετίας του 1960. Ο κυριότερος παράγοντας που συνέβαλε σε αυτή την εξέλιξη είναι η μείωση του μεριδίου της εργασίας στο ΑΕΠ. Το μερίδιο της εργασίας είναι το ποσοστό εκείνο του ΑΕΠ που ιδιοποιούνται οι εργαζόμενοι και αποτελεί για τον λόγο αυτό έναν δείκτη της διανομής του προϊόντος (πριν από τις αναδιανεμητικές επιπτώσεις των κρατικών πολιτικών) αφού το υπόλοιπο προϊόν μετατρέπεται σε εισόδημα του κεφαλαίου και της ιδιοκτησίας γενικότερα (κέρδη και πρόσοδοι).

Επειδή οι έννοιες που χρησιμοποιούμε για να κατανοήσουμε τι συμβαίνει στην ελληνική οικονομία αναφέρονται στη συσσώρευση και την αξιοποίηση του κεφαλαίου, είναι καλύτερο να εξετάζουμε την εξέλιξη του μεριδίου της εργασίας *στον επιχειρηματικό τομέα*, στον οποίο **περιλαμβάνονται** όλες οι οικονομικές δραστηριότητες που παράγουν κέρδος ανεξάρτητα από την νομική μορφή τους (αποκλείοντας δηλαδή έτσι τον δημόσιο τομέα με την στενή έννοια του όρου, αλλά περιλαμβάνοντας δημόσιες επιχειρήσεις όπως ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ κλπ).

Η πορεία του μεριδίου της εργασίας, όπως φαίνεται στο συνημμένο διάγραμμα, ήταν πτωτική επί 25 έτη. Είναι εύκολο να

αναγνωρίσουμε στις καμπές της καμπύλης αυτής, χρονιά με χρονιά, την ιστορία των κοινωνικών αντιθέσεων και των πολιτικών εξελίξεων στην Ελλάδα.

Τα αποφασιστικά σημεία, για την πτώση του μεριδίου της εργασίας (άρα για την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης) είναι τρία.

Το **πρώτο** είναι η ανάκληση μιας διευρυμένης εισοδηματικής πολιτικής που συντελέστηκε τον Οκτώβρη του 1985 και η περιοριστική εισοδηματική πολιτική που ακολούθησε, ενώ το **δεύτερο** αφορά στην χρονική περίοδο 1991-1993. Στην πρώτη περίπτωση το μερίδιο της εργασίας στον επιχειρηματικό τομέα της ελληνικής οικονομίας υποχώρησε μόνον ελαφρά από το 58% κατά μέσον όρο το 1981-1985 στο 56% το 1986-1990, ενώ στην δεύτερη περίπτωση η πτώση ήταν σημαντικότερη, από το 56% το 1986-1990, στο 52% κατά μέσον όρο στην περίοδο 1993-1997.

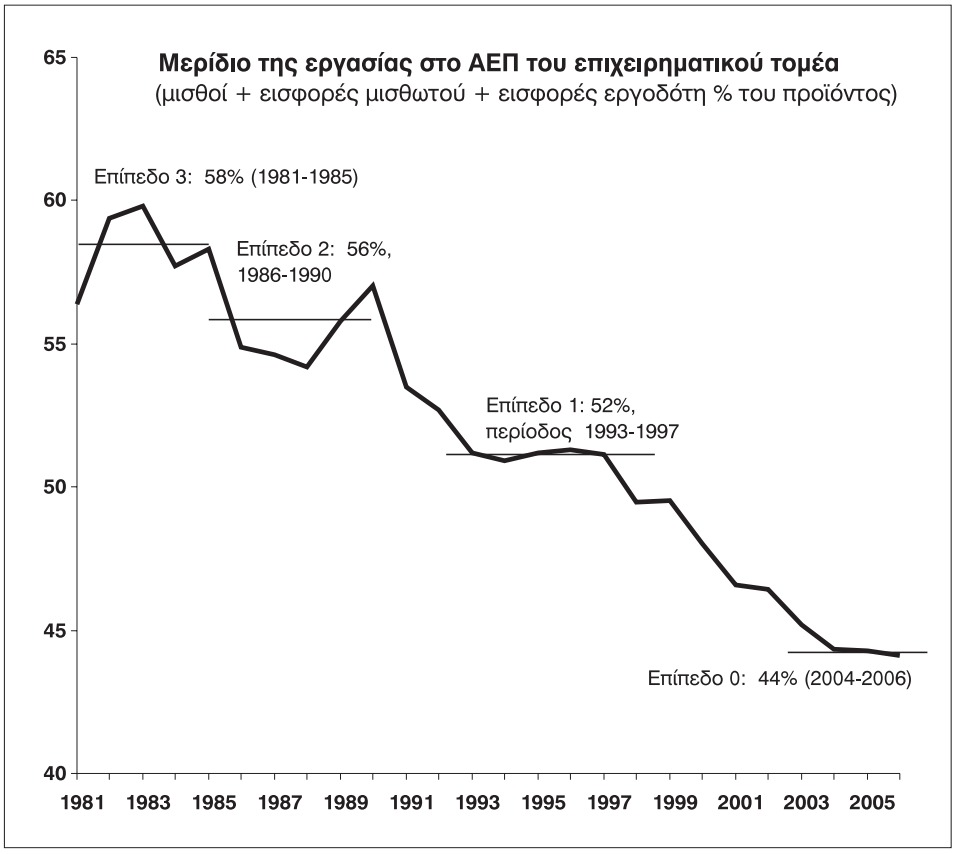

Πηγή: European Commission, Economic and Financial Affairs

Έτσι, η συνολική πτώση στο μερίδιο εργασίας, την περίοδο 1985-1997, ήταν έξι εκατοστιαίες μονάδες (από το 58% στο 52%).

Το ενδιαφέρον του **τρίτου** αποφασιστικού σημείου για την μείωση του μεριδίου της εργασίας, που είναι τα έτη 1998-2004, είναι μεγάλο γιατί η πτώση του μεριδίου της εργασίας στο προϊόν δεν προήλθε από κάποια μεγάλη μείωση των πραγματικών μισθών (όπως έγινε στις δύο προηγούμενες περιπτώσεις, 1986 και 1991-1993), αλλά *από την θεαματική αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, έναντι της οποίας υστέρησαν οι αυξήσεις των πραγματικών μισθών*. Πιο συγκεκριμένα, στη διάρκεια της περιόδου 1995-2004, οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου ανέκαμψαν κατά πολύ, το παραγωγικό σύστημα εκσυγχρονίστηκε σημαντικά, έγινε καλύτερη χρήση των γνώσεων των εργαζομένων και ως αποτέλεσμα οι αυξήσεις της παραγωγικότητας της εργασίας, ανήλθαν αθροιστικά σε 35% περίπου. Αυτό σημαίνει ότι κάθε εργαζόμενος παρήγαγε το 2004 κατά μέσο όρο 35% περισσότερη αξία από όση το 1995. *Αυτή η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας επέτρεψε την βελτίωση της αγοραστικής δύναμης του μέσου μισθού και των συνολικών εισοδημάτων των μισθωτών. Ταυτοχρόνα, όμως, επειδή οι αυξήσεις των πραγματικών μισθών υπολείπονταν των αυξήσεων της παραγωγικότητας της εργασίας, κατά το έτη 1998-2004, μειώθηκε το μερίδιο της εργασίας κατά 8 εκατοστιαίες*

μονάδες (από 52% σε 44%), δηλαδή περισσότερο από όσο αθροιστικά στα δύο προηγούμενα αποφασιστικά σημεία καμπής (1986 και 1991-1993).

Πού βρισκόμαστε σήμερα

Η ελληνική οικονομία διύνησε μια περίοδο ανάκαμψης κατά τα έτη 1996-2004. Επιπλέον, κατά τα δύο τελευταία έτη, κατόρθωσε, χάρη στην εμμονή των πολυπληθών ελληνικών νοικοκυριών με μεσαία εισοδήματα να αυξήσουν την κατανάλωσή τους μέσω του δανεισμού (στην προσπάθειά τους να προσεγγίσουν τα ανώτερα επίπεδα κατανάλωσης της δυτικής Ευρώπης), να διατηρήσει τον ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ σε υψηλά επίπεδα (3,7%).

Εντούτοις, η παραγωγικότητα της εργασίας έχει επιβραδυνθεί από το μέσο επίπεδο 3,5% της περιόδου 1996-2003 στο επίπεδο 2,3% όπου και προβλέπεται να παραμείνει κατά το 2007-2008. *Έχουν μειωθεί, επομένως, τα περιθώρια να αυξηθούν οι πραγματικοί μισθοί με ταυτόχρονη μείωση του μεριδίου της εργασίας, όπως συνέβαινε κατά τα έτη 1996-2004, γεγονός που εξηγεί, έστω εν μέρει, την αντίθεση των εργοδοτών και της κυβέρνησης έναντι των μισθολογικών διεκδικήσεων.*

Κατά το 2005-2006 επιτεύχθηκαν αυξήσεις των πραγματικών αποδοχών στο ύψος των αυξήσεων της παραγωγικότητας της εργασίας, με αποτέλεσμα το μερίδιο της εργασίας στον επιχειρηματικό τομέα (όπως φαίνεται στο διάγραμμα) να διατηρηθεί σταθερό και να μην έχουμε αναδιανομή του εισοδήματος σε βάρος της εργασίας.

Για να διατηρηθεί και κατά το 2007-2008 αυτή **η σταθερότητα στη διανομή του προϊόντος** (πριν από τις αναδιανεμητικές λειτουργίες του κράτους), **θα πρέπει οι τελικές αυξήσεις των ονομαστικών αποδοχών να ισούνται με το άθροισμα πληθωρισμού και παραγωγικότητας της εργασίας.**

Ο πληθωρισμός (ο οποίος σημειωτέον περιλαμβάνει τις αυξήσεις της τιμής του πετρελαίου και τις ανατιμήσεις από την αύξηση του ΦΠΑ) έχει σταθεροποιηθεί στο 3,5% περίπου και αναμένεται να παραμείνει στο σημείο αυτό. Οι αυξήσεις της παραγωγικότητας της εργασίας αναμένεται ότι θα ανέλθουν σε 2,3% ετησίως.

Επομένως, για την επόμενη διετία 2007-2008:

- για να έχουμε διατήρηση της αγοραστικής αξίας των μέσων αποδοχών των μισθωτών θα πρέπει αυτές να ανέλθουν σε 3,5% το 2007 και 3,5% το 2008, και
- για να μην έχουμε αναδιανομή του εισοδήματος σε βάρος της εργασίας θα πρέπει οι ονομαστικές αποδοχές να αυξηθούν κατά 3,5% + 2,3% = 5,8% ετησίως.

Η ΓΣΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΥΛΕΓΓΥΗΣ

Α. ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

1. Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της ανεργίας αποτελεί καταστατική δέσμευση και διαρκή επιδίωξη της Συνομοσπονδίας μας. Στη μέχρι σήμερα πρακτική μας περιλαμβάνονται όχι μόνον αγωνιστικές κινητοποιήσεις, αλλά και επιστημονικώς θεμελιωμένες προσεγγίσεις και προτάσεις πολιτικής με στόχο τη δημιουργία νέων και τη διατήρηση των υφισταμένων θέσεων απασχόλησης.

2. Επισημαίνουμε, ακόμη, ότι και κατά τη διαδικασία κατάρτισης του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων (ΕΠΜ), με στόχο την προσέγγιση των στόχων της στρατηγικής της Λισσαβώνας, η Συνομοσπονδία μας κατέθεσε ειδικό πακέτο προτάσεων αντιμετώπισης της ανεργίας και προστασίας των ανέργων που, όμως, δεν περιελήφθη τελικώς, στο υποβληθέν, από την κυβέρνηση, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κείμενο. Δεν παραλείπουμε, πάντως, να επισημάνουμε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επανέλαβε τις περισσότερες από τις παρατηρήσεις και προτάσεις μας, στο κείμενό της περί αξιολόγησης του ελληνικού Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων.

3. Συνεπώς, οποιαδήποτε προσπάθεια δημιουργίας ενός μηχανισμού ή ενός Ταμείου που θα στοχεύει στην προστασία των ανέργων αποτελεί πάγια μέριμνα της Συνομοσπονδίας μας. Αρκεί, βέβαια, να πρόκειται για σοβαρή προσπάθεια και όχι για επιδίωξη εντυπωσιασμού.

4. Όπως αναπτύξαμε και στη διάρκεια της συνεδρίασης της 14.12.2006 της Εθνικής Επιτροπής για την Απασχόληση, βασικό στοιχείο και θεμέλιο της σύστασης και αποτελεσματικής, λειτουργίας ενός παρόμοιου Ταμείου η Λογαριασμού προστασίας των ανέργων και του εισοδήματός τους, αποτελεί η διασφάλιση της επαρκούς χρηματοδότησής του Ταμείου ή του Λογαριασμού αυτού. Είναι προφανές ότι η δημιουργία «στα χαρτιά» και χωρίς επαρκείς χρηματοδοτικές εγγυήσεις ενός παρόμοιου Ταμείου ουδέν μπορεί να προσφέρει στους ανέργους, σε σχέση με τη διασφάλιση των εισοδηματικών και λοιπών δικαιωμάτων τους.

5. Στη διάρκεια της ίδιας συνεδρίασης επισημάναμε, επίσης, ότι ολόκληρο το οικοδόμημα του προτεινόμενου, από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Ειδικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης, στερείται θεμελίων, αφού στο άρθρο 1 δεν προσδιορίζεται συγκεκριμένη συμμετοχή εκάστης αναφερόμενης πηγής χρηματοδότησης στο συνολικό προϋπολογισμό του Ταμείου. Ούτε προσδιορίζεται το αρχικό ποσό εγγραφής στον Κρατικό Προϋπολογισμό, ούτε και τα κριτήρια αναπροσαρμογής του (άλλωστε, η αναπροσαρμογή του έχει όχι υποχρεωτικό αλλά δυνητικό χαρακτήρα, κατά την εκάστοτε κρίση των Υπουργών Απασχόλησης και Οικονομικών).

6. Η απλή αναφορά των (πιθανών) πηγών χρηματοδότησης του Ταμείου χωρίς οποιαδήποτε συγκεκριμένη δέσμευση από οποιαδήποτε πηγή, συνιστά πρόχειρη ευχολογικού χαρακτήρα προσέγγιση, ιδίως, μετά

την πρόσφατη (13.12.2006) απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την οποία ελαχιστοποιήθηκαν (μέχρις ουσιαστικής εκμηδένισής τους) οι προσδοκίες ενίσχυσης του Ταμείου από ευρωπαϊκές πηγές (Ταμείο για την αντιμετώπιση των κοινωνικών συνεπειών της παγκοσμιοποίησης).

7. Προαπαιτούμενο, ασφαλώς, της επαρκούς χρηματοδότησης του Ταμείου αποτελεί ο προσδιορισμός των αναγκαίων, με βάση τις καταστατικές στοχεύσεις του Ταμείου, κονδυλίων. Από τη γενικόλογη, όμως, εισηγητική Έκθεση που συντάχθηκε και κατατέθηκε από το Υπουργείο αποδεικνύεται ότι δεν έχει προηγηθεί οποιαδήποτε σχετική μελέτη για τον προβλεπόμενο αριθμό περιπτώσεων αντιμετώπισης, για την κοστολόγηση της αντιμετώπισης και για το συγκεκριμένο προσδιορισμό των πηγών άντλησης των αναγκαίων πόρων (ποσοστιαία συμβολή εξ εκάστης πηγής).

8. Εξάλλου, πληθώρα ερωτημάτων αναδύεται από την αναφορά του προσχεδίου νόμου (άρθρο 1.2.Γ) σε αναδιάταξη των υφιστάμενων ασφαλιστικών εισφορών ώστε να διασφαλισθεί η χρηματοδότηση και από τις κοινωνικές δαπάνες. Εξάλλου, η γενική αυτή ρήτρα του άρθρου 1 εξειδικεύεται και στη διάταξη του άρθρου 4 που μας βρίσκει σαφώς αντίθετους (βλ. και πιο κάτω παρατηρήσεις αριθ. 15 και 16).

9. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι επιβάλλεται να προσδιορισθεί το προβλεπόμενο ποσό για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των αναγκών εισοδηματικής κάλυψης των ανέργων και να υπάρξει ρητή πρόβλεψη εγγραφής του ποσού αυτού στον κρατικό προϋπολογισμό, ενώ παραλλήλως θα πρέπει να διασφαλίζεται και η υποχρεωτική ετήσια αναπροσαρμογή του ποσού αυτού με βάση τις κατ' έτος προϋπολογιζόμενες συναφείς ανάγκες.

Β. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

10. Η πρόβλεψη των αναγκαίων προϋποθέσεων για την υπαγωγή στην προστασία από την ανεργία (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. 2) έχει σωρευτικό χαρακτήρα που, μόνο ο Υπουργός μπορεί να διαφοροποιήσει, κατά την απόλυτη κρίση του. Επιβάλλεται να απαλειφθεί η αναγκαστική σώρευση των προϋποθέσεων και να διασφαλισθεί αντικειμενικότερη διαδικασία υπαγωγής στην επιδιωκόμενη προστασία.

11. Η ειδικότερη αναφορά στο εδ. β της παρ. 2 του άρθρου 2 σε ζητήματα που καλύπτονται από τον Κανονισμό 1408/1971 ή από διμερείς συμβάσεις κοινωνικής ασφάλισης γεννά σοβαρότατα ερωτήματα για τη σκοπιμότητά της (βλ. και πιο κάτω παρατηρήσεις με αριθμό 15 και 16).

12. Ουδέν αναφέρεται για τα κριτήρια κατάταξης ενός κλάδου της Οικονομίας στην κατηγορία των φθινόντων (εδ. δ παρ. 2 άρθρου 2). Θα πρέπει να διασφαλισθεί η αντικειμενικότητα των προϋποθέσεων κατάταξης ενός κλάδου στην κατηγορία των φθινόντων.

13. Το ύψος των επιδοτήσεων των εδ. β, γ, και δ της παρ. 3 του άρθρου 2 είναι αόριστο.

14. Οι έννοιες «γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα» (άρθρο 2 παρ. 3 εδ. γ) και «κοινωνικό έργο» (άρθρο 2 παρ. 3 εδ. δ) χρειάζονται περισσότερη εξειδίκευση.

15. Τεράστια ζητήματα γεννά η προβλεπόμενη μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών (παρ. 4 άρθρου 2). Αντί το κράτος να μεριμνά για την έγκαιρη είσπραξη των οφειλόμενων εισφορών παρέχει έκπτωση στους εργοδότες για την έγκαιρη καταβολή τους. Επίσης, παρέχεται έμμεση αλλά ουσιαστική προτροπή προς τους εργοδότες να καταβάλλουν αποδοχές μη υψηλότερες των προβλεπομένων από τις ΣΣΕ. Παρόμοιες ρυθμίσεις δυναμιτίζουν το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, υπονομεύουν τη λειτουργία του και ναρκοθετούν τη βιωσιμότητά του. Είναι προφανές ότι δεν συζητούμε καν παρόμοιες μεθοδεύσεις.

16. Εξάλλου, η πρόβλεψη εκ των υστέρων αποζημίωσης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από το ιδρυόμενο Ταμείο (παρ. 4γ άρθρου 2) μέλλει να αποδειχθεί αναποτελεσματική λόγω της ανυπαρξίας μηχανισμού και διαδικασίας σταθερής χρηματοδότησης του Ταμείου αλλά και της γνωστής εμπειρίας αναξιοπιστίας του κράτους.

17. Ο συνδυασμός των παρ. 4δ και 4 δημιουργεί καταστάσεις ασάφειας και αβεβαιότητας αλλά και υπουργικής αυθαιρεσίας.

18. Παρ. 5 άρθρου 2: δηλαδή υποχρεούται, απαραδέκτως, ο άνεργος να αποδεχθεί και εργασία που δεν ανήκει στην ειδικότητά του, χωρίς προηγουμένως να επανακαταρτιστεί..

19. Παρ. 8 άρθρου 2: απαράδεκτο το μεγάλο εύρος των θεσπιζόμενων υπουργικών ευχερειών και δυνατοτήτων που παρέχει ευρύ πεδίο αυθαιρεσιών.

20. Άρθρο 3: μη αποδεκτή σύνθεση της Επιτροπής Διαχείρισης του ΕΤΚΑ, κυρίως, λόγω περιορισμένου ρόλου των κοινωνικών εταίρων. Ορθότερη η σύνθεση: 3 εκπρόσωποι του Κράτους, 3 εκπρόσωποι των εργοδοτικών οργανώσεων και 3 εκπρόσωποι των εργαζομένων (Γ.Σ.Ε.Ε.).

Γ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η Γ.Σ.Ε.Ε. επιδιώκει, συνεχώς και με αταλάντευτη σταθερότητα, όπως άλλωστε επιβάλλουν και οι καταστατικές της δεσμεύσεις, τη διασφάλιση ενός μηχανισμού προστασίας του εισοδήματος των ανέργων σ' ολόκληρη το χρονικό διάστημα που αυτοί παραμένουν άνεργοι.

Με βάση τις αρχές αυτές, η Γ.Σ.Ε.Ε. προτείνει τη νομοθετική πρόβλεψη της σύστασης ενός Ταμείου αποτελεσματικής προστασίας του εισοδήματος των ανέργων, με διασφαλισμένη την εξ υπαρχής επάρκεια της χρηματοδότησής του από τον κρατικό προϋπολογισμό και την αντικειμενικότητα στη λειτουργία του που σημαίνει εξάλειψη οποιωνδήποτε ευχερειών υπουργικών αυθαιρεσιών και μεροληψιών.

Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

➜ 1-2 Δεκεμβρίου 2006.
Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Χρ. Τριανταφύλλου) σε σεμινάριο της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ) που πραγματοποιήθηκε στην Βαρσοβία με θέμα: *«Ρόλος των εργαζομένων και ενδυνάμωση της ικανότητας δράσης»*. Οι εργασίες του σεμιναρίου επικεντρώθηκαν στην ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης και στις προκλήσεις του συνδικαλισμού στην Ευρώπη, με έμφαση στα θέματα προσέλκυσης και οργάνωσης μελών στα συνδικάτα.

➜ 14-17 Δεκέμβρη 2006.
Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Χρ. Τριανταφύλλου) σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Συνδικαλιστικό Ινστιτούτο (ETUI–REHS/Education) και τα Ισπανικά συνδικάτα (CC.OO), συμμετείχε στον σχεδιασμό και στην υλοποίηση διεθνούς σεμιναρίου συνδικαλιστικής επιμόρφωσης με θέμα: *«Στρατηγικές προσέλκυσης μελών στα συνδικάτα»*. Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε στην Μαδρίτη και συμμετείχαν συνδικαλιστικά στελέχη από 19 συνδικαλιστικές οργανώσεις και 12 χώρες της Ευρώπης (μεταξύ των οποίων 4 στελέχη από την ΓΣΕΕ). Οι εργασίες του σεμιναρίου επικεντρώθηκαν σε θέματα ανάλυσης της υφιστάμενης κατάστασης των συνδικάτων στις διάφορες χώρες, στα μοντέλα οργάνωσης και στις στρατηγικές και πρακτικές προσέλκυσης μελών στα συνδικάτα.

➜ 12 Ιανουαρίου 2007.
Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε σε ημερίδα που διοργάνωσε το Εργατικό Κέντρο Καβάλας, με θέμα: *«Προβλήματα των Μεταναστών και Προσφύγων - Προτάσεις για την επίλυσή τους»*. Τα θέματα των εισηγήσεων που παρουσιάστηκαν από τους εκπροσώπους του ΙΝΕ, αφορούσαν "*τις διακρίσεις σε βάρος των μεταναστών στην εργασία*" (Καψάλης Α), και "*τη συμβολή των μεταναστών στην οικονομική ανάπτυξη*" (Κατσορίδας Δ).

➜ 16 Ιανουαρίου 2007.
Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Ιωακείμογλου) συμμετείχε σε ημερίδα του Hellenic observatory του London School of Economics με θέμα εισήγησης "*Η διάρθρωση των αμοιβών εργασίας στην Ελλάδα*".

